

ÖYLESİNE

Sevgili genç meslektaşım yazınız hazır mı ? dediğinde doğrusu elim ayağım dolaştı . Evime geldiğimde kara kara düşünmeye başladım. Sonra bir an bir rahatlama hissettim. Yazılacak o kadar çok şey varken panikleme niye ? Panik nedenini de kendi kendime düşünürken buldum sanıyorum . Yüzyıllardır bilgilenmemiz sözlü nakillerle ve ezber üzerine kurulu. Matbaayı bile yüzyıllar sonra getirmişiz ülkemize .Bir de düşünceyi yazıya dökmek bütün zamanlarda pek tekin bir iş olmamış.Bu da bize yazı yazma alışkanlığı kazandırmamış .

Örneğin ; Simavna kadısı oğlu Şeyh Bedrettin , Torlak Kemal , Börklüce Mustafa ve on bin taraftarı sekiz binini vermiş XV. Yüzyılda . Neden ? Çünkü mevcut düzene baş kaldırmış ve inançları uğruna ölmüşler ama bir tek yazılı belge yok . Hezarfen Ahmet Çelebi , uzun çalışmalarından sonra İstanbul Boğazını uçarak geçmiş . S o n u m a l u m . A m a çalışmalarından yazılı tek kayıt yok .İznik çinileri biliniyor ama , yapılış tekniğinden yazılı tek kayıt yok . Daha dün diyebileceğimiz , 1984 de büyük bir deprem olmuş , yer yerinden oynamış .Osmanlı yönetimi İstanbul 'u terk etmiş .Ama yazılı belgeler tamamen menkıbelerden ibaret . Onunla ilgili ne bir yazı ne bir anıt .

Daha eskilere gittiğimizde Orhun kitabeleri var .Tarih öncesi yapıların hemen hepsinde taşta yontulmuş kitabeler var .Hatta yazının keşfinden önce , tarihi olayları taşta yontmuş insanlar .IX. yüzyıla kadar yunan felsefesi harıl harıl çevrilmiş .Sonra stop .Neden ?

Bizim gibi bir ülkede yaşayıp insanın yazacak bir şey bulamaması olası değil de , toplum olarak yazma alışkanlığımızın olmadığı bir

gerçek . Yoksa yazacak , söyleyecek çok şey var .Örneğin , ben bağıkurlu olduğum zaman , on iki basamak vardı .Emeklilik yaşı elli beş idi . Sonra oniki basamak daha ilave edildi Yirmi dört basamak oldu . Basamak değiştirme şartları değişti . Sonra deprem imdadına yetişti. İnsanlarımız can derdinde iken siyasi yöneticilerin aşırı çabaları ile yeni sosyal güvenlik yasası yürürlüğe girdi. Uygulama tam tersine döndü. Hatta sular hazır bulanık iken uygun bir de af yasası. Ya kazanılmış haklar. Ya milletvekilleri ile üst düzey yöneticilerinin emekliliği ? Temsil ödeneği? Eskiden temsil ettiği makama yaraşır bir temsil ödeneği .Haklı bir gerekçe evet . Ama ömrü boyunca çöplerimizi toplamış bir çöpçünün , emekli olduğunda , temsil ettiği annelik veya babalık makamının temsil ödeneği ? Sosyal devlet yurttaş temsil ödeneği? İnsanlık onuru ? Yoksa üretimlerin çok onurlusu , mesleklerin çok onurlusu ,az onurlusu mu var ?

Oysa , "Anayasa madde-2 Türkiye Cumhuriyeti , toplumun huzuru , milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde insan haklarına saygılı ,Atatürk milliyetçiliğine bağlı , başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan , DEMOKRATİK , LAİK ve SOSYAL bir HUKUK devletidir." Demektedir .

Peki ya sayın Okuyan 'ın Kocaeli eczanelerine aba altından sopa göstermeleri ? Ya tahkim yasağının oldu bittiye getirilmesi ? Ya sayın Durmuş 'un canlı yayında bir yurttaş azarlayıp yerine oturtmaları ? Ya otuz kasımda bittiği söylenen ama hala bitmeyen prefabrik konutlar ? Ya İzmit 'in bitmeyen kaldırımları ? Ya demiryolu güzergahı değişeceği bilindiği halde inşa edilen korkuluklar ? Miyop öngörüler ? İzmit' in İstiklal Caddesinin adına yakışmayan görüntüsü ? Milli

bayramlara katılmamak için rapor alan yerel yöneticiler ? İçinizdeki kini , nefreti unutmamayı öneren yerel yöneticiler ? Ya yerel yöneticilerimizin depremden sonra halka ve merkezi yönetime küsüşleri ? Ya kefensiz ölümler ? Dozerlerle açılıp-kapanan mezarlar ? Yıkıntılar içindeki insanlar ? Bütün bunlar olurken , siyasi yöneticilerin korumalı , trafiği alt üst eden , hal hatır sorma ziyaretleri ? Yollarımızın Deli Dumrul Köprüsüne benzemesi ? Yazacak ve de söylenecek çok ama çok şey var . Yalnız yapacak da çok şey var .

Gücüm yetseydi eğer bütün bunları taşta yontmak isterdim. Ki yüzyıllarca unutulmasın. 1984 depremi taşta kazınsaydı eğer ve taşta kazır gibi kafalarımıza kazınsaydı 1999 depreminde bu kadar can yitirmezdik. Belediye meclisi kararıyla fay hatlarının yerini değiştirmeye kalkmaz , bilimin emrettiği gibi yapılar yapar canlarımızdan can koparmazdik. Binlerce yetişmiş teknik elemanımız işsiz gezerken , tasarruf adına teknik kadroları boş tutmaz , böyle pahalı bedel ödemezdik. Canlar yitirmemek dileğiyle değil canlar yitirmeyecek yapılaşma için çalışma dileğiyle.

D U Y A R L I
MESLEKTAŞLARA ÇAĞRI :
Gelin hep beraber bir deprem kitapçığı çıkaralım. Açılışlara katılmakla , makam arabaları ile gezmekle , tok insanlara iftar yemeği vermekle , üç günlük tatilleri dokuz güne çıkararak tasarruf olmayacağını ve deprem yaralarının sarılamayacağını ifade edelim .Herkes kendi hikayesini yazsın .Kalıcı bir şey yapalım. Haydi hep beraber .

Ecz. Üzeyir KORKMAZ